

Larsen) sagde, at man kunde ikke kalde disse Love for Højrelove. Den højtærede Kultusminister har kaldt Reedtz-Thotts Love, der vare langt bedre end disse, for Højrelove. Vi stemte for disse Højrelove, fordi de vare forholdsvis fornuftige fra en Højregerings Standpunkt, men vi kræve naturligvis langt mere af en Venstregering. Men nu ere disse Love, som foreligge fra en Venstregering, i høj Grad ufornuftige. Venstres daværende Ordfører erklærede, at Reedtz-Thotts Love hvilede paa Højreprincipper, selv om man for en Del af dem, Toldreformen og Overføringen, kunde gaa ind paa dem, bortset fra Brændvinsskatten. Nu skulde Venstres Tanker komme frem gennem Skattekommissionen, men de kom bare ikke. Saadan er det gaaet Gang paa Gang. De Fejl, der ere begaaede under Skatteforhandlingerne, og som have deres Rod i, at Venstre ikke straks stillede sit eget Program op imod Reedtz-Thotts, have vist sig skæbnsvangre.

Venstrereformpartiet er vokset op sammen med Agrarbevægelsen, deri har det ærede Medlem for Æbeltoft Ret, men derved er Venstre blevet et Agrarparti i en ganske anden Grad, end man havde tænkt sig tidligere. Den økonomiske Bevægelse har vist sig stærkere end den politiske, og Systemskiftet viser sig mere og mere ikke at være et demokratisk, men et agrarisk Systemskifte, det viser sig mere og mere, at vi faa ikke demokratisk Styre, men et Agrar-Regimente. Det ere disse Skattelove og mange andre Ting fuldvægtige Vidnesbyrd om, og den Situation, vi nu befinde os i, er da i Virkeligheden ogsaa den samme, som tidligere har behersket dansk Politik, nemlig i 1866 og de følgende Aar. Om det saa er Navnene, gaa de igen. Agrarinteressernes Fremgang og Tagen Magten fra de demokratiske Interesser har fordunklet Systemskiftet i alt Fald, og det maa vi fra vor Side beklage. Det er derfor rigtigt nok, hvad der er sagt fra mange Sider, at det, her sker, naar man nu uden grundig og fyldig Diskussion, endog uden Udvalgs Nedsættelse, vil jage disse Love igennem, er en Handling, der i Fremtiden vil vise sig mere skæbnsvanger, end det ligger nær for adskillige Medlemmer af dette Ting at tro, skæbnsvanger for den Toldreform, som vi forhaabentlig en Gang faa, skæbnsvanger for den politiske Udvikling. Thi man maa ikke tro, at man, naar man nu har allieret sig med et andet Parti om denne store Sag, kan frigøre sig for Alliancen

bagefter. Denne Alliance, Agrar-Alliancen, hvis Frugt disse Skattelove er, vil kaste Skygge over dansk Politik i lange Tider.

Finansministeren (C. Hage): De foregaaende Dages Forhandlinger have vistnok været noget mere vidtløftige, end der paa Forhaand var Grund til at vente. Hvis en ukendt kom her til Stede, vilde han faa det Indtryk, at der ikke her taltes om en Sag, der 6 Aar igennem har staaet paa Dagsordenen og er bleven tygget igennem fra Ende til anden, jeg ved ikke hvor mange Gange. Han vilde være tilbøjelig til at tro, at det var en helt ny Sag; som nu for første Gang laa for her i Tinget. Der er fremdraget ikke blot de store, almindelige Synspunkter, men ogsaa en lang Række Enkeltheder. Man har ikke indskrænket sig til at behandle det, som maatte ligge nærmest, nemlig de Ændringer i Lovene, som ere foretagne af det andet Ting, siden disse Lovforslag sidst forlode Folketinget. Man er begyndt helt forfra; der er ikke det Spørgsmaal saa at sige, der har været fremme under tidligere Forhandlinger, som ikke nu er fremdraget paa ny. Jeg tror, man vil indrømme, at det vilde være lidet ønskeligt, om Finansministeren gav sig til at optage en Debat om alt det, der i disse Dage er blevet sagt. Men paa den anden Side, helt korte kan jeg dog ikke gøre mine Bemærkninger, thi der vilde ellers være for mange urigtige Paastande, der kunde komme til at staa som havende det sidste Ord. Jeg maa ogsaa gøre nogle Bemærkninger om disse Loves almindelige Karakter, men forinden maa jeg berøre nogle Enkeltheder.

Der er i Indkomstskatloven et Punkt, som særlig er blevet omtalt fra forskellige Sider, og som er blevet kritiseret ikke saa lidt. Det er Ordningen af den stigende Skala. Kritik er fremkommen dels fra socialdemokratisk Side, dels fra det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen), ligeledes fra det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) og vistnok fra andre. Man siger, at den Skala, som her er foreslaaet, er vilkaarlig, at der er store Spring i den, at den overbebyrder Mellemlasserne, og — hvad der navnlig er blevet gjort gældende fra socialdemokratisk Side — den stiger ikke højt nok, den øverste Sats, som er $2\frac{1}{2}$ pCt., burde være meget højere. Disse mange Indvendinger synes mig at afgive et Vidnesbyrd paa den menneskelige Hukommelses Brist. Naar man erindrer, hvorledes denne stigende Skalas Hi-